

Bestemmelsen i *litra b* behandler de tilfælde, hvor det eksakte tidspunkt for levering ikke er aftalt, men hvor der i stedet er angivet *et vist tidsrum*, inden for hvilket levering skal ske. I så fald har *sælgeren* som regel ret til *selv at bestemme det eksakte tidspunkt*, blot sælgeren opfylder sin pligt til at levere på et eller andet tidspunkt inden for fristen. Dette giver ham mulighed for at gøre varen klar til levering og ordne de nødvendige transporter. Hvis det imidlertid fremgår af omstændighederne, at det er køberen, der skal vælge tidspunktet, gælder bestemmelsen i *litra b* ikke. Det fremgår indirekte, at sælgeren i et sådant tilfælde har pligt til at levere inden for det pågældende tidsrum på det tidspunkt, som køberen vælger, forudsat, at sælgeren bliver underrettet herom. Sælgerens eventuelle pligt til at underrette køberen om det tidspunkt, som han har valgt for levering, er ikke reguleret i konventionen.

Efter *litra c* har sælgeren i de tilfælde, der ikke er omfattet af *litra a* og *b*, pligt til at *levere inden rimelig tid* efter aftalens indgåelse. Også i denne situation har sælgeren pligt til at levere varen uden særlig opfordring. Sælgeren kan imidlertid ikke vente med at levere efter eget forgodtbefindende, men må, som det fremgår af bestemmelsen, levere varen inden rimelig tid efter aftalens indgåelse. Hvad der nærmere skal forstås ved rimelig tid, må afgøres under hensyn til omstændighederne i hvert enkelt tilfælde. Omstændigheder af betydning kan f.eks. være, at sælgeren skal tilvirke varen efter aftalens indgåelse, eller at varen skal skaffes fra et andet sted.

Det forhold, at parterne har aftalt, at varen skal *leveres efter påkrav*, er ikke reguleret i konventionen. Tilsvarende gælder tilfælde, hvor det må anses for særligt aftalt, at varen skal leveres uden ophold eller omgående. Selv om man i disse tilfælde næppe kan antage, at der er tale om et aftalt tidspunkt i *litra a*'s forstand er det klart, at bestemmelsen i *litra c* ikke vil skulle anvendes på sådanne tilfælde. Her må i stedet anvendes en fortolkning ud fra den generelle bestemmelse i artikel 6 om, at parterne kan tilsidesætte konventionens bestemmelser.

Hvis sælgeren ikke leverer varen, når han efter det i *litra a-c* anførte har pligt til det, foreligger der en misligholdelse, som giver køberen ret til at gøre de beføjelser gældende, som er anført i artikel 45. At dette dog ikke gælder, hvis forsinkelsen beror på køber selv, følger af artikel 80.

Konventionen omfatter ikke kun de tilfælde, hvor varen leveres for sent eller overhovedet ikke leveres, men også hvor varen måtte blive leveret før den fastsatte tid, jf. artikel 52.

Udgangspunktet efter købeloven er ligesom efter konventionen, at levering skal ske på det tidspunkt,

der følger af aftalen, jf. købelovens § 12. Reglen i artikel 33, *litra b*, om et vist tidsrum for leveringen, svarer til købelovens § 13. Hvis ikke andet følger af aftalen eller af omstændighederne, skal levering efter købeloven ske efter påkrav, jf. § 12, mens levering i så fald efter konventionen skal ske inden rimelig tid.

Til artikel 34

Artikel 34 vedrører den anden af sælgerens forpligtelser efter artikel 30. I. punktum indeholder en almindelig påmindelse om, at sælgeren, hvis han har pligt til at overgive dokumenter vedrørende varen, skal gøre dette på det tidspunkt, på det sted og i den form, som fastsættes i aftalen. Pligten til at overgive et dokument, der vedrører varen, kan følge af handelsbrug eller fremgå af f.eks. en CIF-klausul. Det angives ikke, hvilket dokument der er tale om, men udover dokumenter som konnossementer samt internationale vej-, jernbane- og luftfragtbreve kan det f.eks. dreje sig om forsikringspolicer og oprindelses-certifikater. Artiklen indeholder også bestemmelser om sælgerens ret til at afhjælpe mangler, fejl og uoverensstemmelser i dokumenterne. Disse regler svarer til bestemmelserne i artikel 37, som handler om sælgerens ret til før tiden for leveringen at afhjælpe fejl og mangler i selve varen. Købeloven har ikke en bestemmelse svarende til denne selvfølgeligelige regel.

Afsnit II

Varens kontraktmæssighed (mangler) og tredjemandskrav

Til artikel 35

Artikel 35 fastsætter, hvilke krav køberen har ret til at stille til varen, eller med andre ord, *hvornår en vare er mangelfuld*.

I *stk. 1* fastslås princippet om, at sælgeren har pligt til at levere en vare, som er i overensstemmelse med aftalen. I bestemmelsen henvises til den mængde, kvalitet og beskrivelse, som er fastsat i aftalen. Endvidere fastslås det, at varen skal være emballeret eller pakket på en sådan måde, som det er fastsat i aftalen. Artiklen er ikke udtømmende, idet varen også i øvrigt skal svare til det, parterne har aftalt. Parterne kan f.eks. have specificeret, at varen skal opfylde de krav, som myndighederne i et bestemt land stiller til varer, som skal importeres til landet.

Stk. 2 handler om det tilfælde, hvor parterne ikke har præciseret, hvilke egenskaber varen skal have, eller af hvilken beskaffenhed den skal være.

Litra a tager nærmest sigte på det tilfælde, hvor *varens egenskaber ikke har været diskuteret* mellem parterne under aftaleforhandlingerne. I så fald gælder